

تجميع بیمه‌ها ضرورت قانونی و مطابق برنامه توسعه است

آیا در چند ماه باقی‌مانده به انتهای اجرای برنامه پنج‌ساله پنجم، بیمه پایه سلامت یکسان برای عموم افراد کشور اجرایی شده است؟ طبق تبصره ۳ بند ب ماده ۱۸ قانون برنامه پنجم: «با تغییر نام شورای عالی سلامت خدمات درمانی به شورای عالی بیمه سلامت کشور، ترکیب اعضا، وظایف، اختیارات و مسئولیت‌های این شورا و دبیرخانه آن به پیشنهاد معاونت تأیید و تأیید وزارت به تصویب مجلس شورای اسلامی می‌رسد». همان‌طور که می‌دانید شورای عالی بیمه کارگزاران با ترکیب یک خد که وزارت بهداشت در آن فقط دارای یک رای ۹ از ۱۲ موجود است به فعالیت خود ادامه می‌دهد و اقدام عملی برای تشکیل شورای عالی بیمه سلامت کشور انجام نشده است. از طرف دیگر و از منظر بسیار مهم‌تر طبق بند یک ماده ۴ سیاست‌های کلی سلامت ابلاغی مقام معظم رهبری که فصل الخطاب است: «تولید نظام سلامت شامل سیاست‌گذاری‌های اجرایی، برنامه‌ریزی‌های راهبردی، نظارت، و نظارت، و نظارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی» است. به نظر جناب عالی این دستگاه دارای وظیفه تولید بر اساس بند ۲ همین ماده از سیاست‌های ابلاغی منی بر: «مدیریت منابع سلامت از طریق نظام یکپارچه با محوریت سایر منابع سلامت، درمان و آموزش پزشکی و همکاری مراکز و نهادهای دارای نقش محوری در مدیریت منابع این بخش است؟ و این دستگاه که طبق بند ۴ ماده ۴ سیاست‌های کلی سلامت ابلاغی مقام معظم رهبری منی بر: «تعیین بسته خدمات جامع بهداشتی و درمانی در سطح بیمه‌های پایه و تکمیلی توسط وزارت بهداشت، درمان و خرید ادوات توسط نظام بیمه‌ای و نظارت مؤثر تولید بر اجرای دقیق بسته‌ها با حذف اقدامات زاید و هزینه‌های غیرضروری در چرخه معاینه، تشخیص بیماری تا درمان»، دارای نقش اصلی تعیین بسته خدمات و نظارت مؤثر بر اجرای دقیق بسته‌هاست، برای اعمال نقش محوری و تولیدی خود چه باید بکند؟ آیا به نظر جناب عالی، تولید نظام سلامت یعنی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی که بنا به گفته وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی مجری بزرگ‌ترین پروژه رفاه اجتماعی دولت است، باید دست روی دست بگذارد و در مقابل تأخیر بسیار زیاد بیمه‌ها در قبال پرداخت تعهدات مراکز دولتی و رفاه تبعیض آمیز آنها در پرداخت بیمارستان‌های تحت پوشش خودشان با بیمارستان‌های دولتی هیچ اقدامی انجام ندهد؟

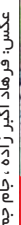
خبر

تلگرام فعلا فیلتر نشد

- مهر:** عضو کارگروه تعیین مصادیق فیلترینگ، گفت: به‌دلیل به‌حداصل نرسیدن اعضای این کارگروه، موضوع فیلتر شبکه اجتماعی تلگرام به جلسه آینده موکول شد. محمدعلی اسفندی در باره تشکیل جلسه کارگروه تعیین مصادیق که بعد از ظهر دیروز - چهارشنبه - برگزار شد، توضیح داد. وی تصریح کرد: در این جلسه برخی از اعضا حضور نداشتند و به همین دلیل، زمان برای تصمیم‌گیری فراهم نشد و اعضا در این زمینه رای ندادند. به گفته اسفندی، جلسه آینده این کارگروه دو هفته آینده برگزار خواهد شد.

در پی صدور حکم بازداشت برای تعدادی از شهرداران استان مازندران

باحکم جلب، مشکل زیاله در شمال حل نمی شود

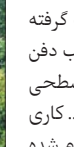
برطرف نخواهد شد. استان‌های شمالی که تقریباً در کل ایام سال مقصد گردشگری هستند، زمینی برای دیوی آزاد زباله ندارند و قطعاً محل‌هایی که زباله‌ها هم‌اکنون در آنها جمع و دفن می‌شوند با اطلاع مسئولان استانی است.

شهرداران هر قدری هم بخواهند مستقل عمل کنند، در حین مواردی برای کمک‌کردن به مسئولیت خود، موضوع را به مسئولان استانی در میان می‌گذارند. علی‌نظری، معاون شهرداری‌های سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور، در این باره به «شرق» می‌گوید: وظایف شهرداری‌ها در مورد پسماند‌ها کاملاً مشخص است و این مجموعه‌ها مسئولیت مدیریت اجرایی زباله‌ها و جمع‌آوری آنها را برعهده دارند.

همچنین شهرداری‌ها باید برای دفن بهداشتی زباله‌ها در زمینی مناسب اقدام کنند اما در مورد استان‌های شمالی مشکل در این است که زمینی

مشکل مشخص بوده است و مسئولان هم مشخص بوده‌اند اما چند ارگان اصلی مسئول در مورد چند مسئله هنوز به تفاهم و توافق نرسیده‌اند که بعد به مرحله اجرا وارد شوند و در این میان تنها چیزی که متوقف نمی‌شود بزرگ‌شدن تل زاله‌هاست. یکی از این موارد که هنوز هم محل اختلاف است، داشتن و نداشتن زباله‌سوز، نوع آن، کجا قرار بگیرد، چه کسانی مسئول خرید و نگهداری آن باشند و ... است. در این میان، در حالی که زباله‌های عادی در دل ثروت سبز استان‌های شمالی آب می‌اندازد،

مسئولانی که چند خط بالاتر از آنها نام بردیم برای هم خط و نشان می‌کشد و حکم جلب برای یکدیگر می‌گیرند و مشخص نیست با این کارها کدام زباله از زمین جمع می‌شود و کدام جنگل سالم می‌ماند. دپوی روزانه ۲۰۰ تن زباله در جنگل‌های شمال ایران یک شبه اتفاق نیفتاده است و اگر کوتاهی‌ای در این میان وجود داشته باشد با صدور حکم جلب هم

شرق: اداره محیط‌زیست استان‌های شمالی برای تعدادی از شهرداران شهرهای شمال کشور حکم جلب گرفته است، چون برای محل مناسب دفن زباله‌ها، نفوذ شیرابه به آب‌های سطحی و کارخانه کمپوست، زباله‌سوز و... کاری نکرده‌اند. این خبر پیش‌تر هم اعلام شده بود اما با یک گزارش تلویزیونی دوباره در صدر خبرها قرار گرفت. مسئولان مرتبط با این موضوع سالیان‌سال است که مشکل بزرگ و نگران‌کننده دفن زباله در دل جنگل‌های شمال کشور را به یکدیگر پاس می‌دهند و شانه است که از پس هر گزارش و اتفاق خالی می‌شود.

قانون مدیریت پسماند حدود ۱۰ سال قبل به بیش از ۱۲ سازمان و ارگان دولتی از جمله سازمان حفاظت محیط‌زیست، وزارت‌خانه‌های کشور، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، صنایع و معادن،

ففت نیرو، جهاد کشاورزی و مؤسسه استاندارد، تحقیقات صنعتی ایران، سازمان صداوسیما جمهوری اسلامی ایران، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، شهرداری‌ها و... مسئولیت‌ها مستقیم و غیرمستقیم را تکلیف کرد تا هر ارگانی به وظیفه خود عمل کند و این بار سنگین از زمین برداشته شود. حالا و با گذشت این همه سال خوب است اگر همه ارکان‌های مسئول از خودشان بپرسند در مورد این وظایف که در واقع حقوق مردم این سرزمین است، چه کرده‌اند؟

تغییرات مدیریتی، همواره یک دلیل موجه اجرائی نشدن امور برای مدیران بوده که البته برای همه ما عادی شده است. تا وقتی دولت نهم و دهم بر سر کار بود، اعلام می‌شد که سیاست‌های قبلی اشتباه بوده و برای اصلاح آن شرایط، تغییراتی لازم است؛ تغییراتی که حالا دولتی می‌شود که دولت یازدهم به دنبال اصلاح آنهاست. در سالیان گذشته،

مون

ادامه از صفحه ۱۴۵

زمانی عنوان بزرگترین تالاب آب شیرین ایران را بر خود داشت، یکی از غم‌بارترین بحران‌های زیست‌محیطی آب است. این تالاب با ۱۸ سال پیش به این‌سو تا بهار سال ۱۳۹۳ تقریباً به‌صورت کامل خشک شده بود و هیچ‌گاه فرصت نشد که دوباره آبی به لب‌های تشنه‌اش برسد. محل تأمین آب مورد نیاز این تالاب رودخانه هیرمند است که از ارتفاعات شمال افغانستان سرچشمه می‌گیرد و در نهایت به هامون می‌ریزد. در همه سال‌های گذشته دولت‌های مستقر در افغانستان، چاه دولتی طایران و چاه دولتی‌های حامد کرزی به دلیل ناکارآمدی یا نداشتن تمایل و توانایی به درخواست‌های ایران برای دادن حقیقه تالاب هامون واقعی نمی‌نهادند. با این حال، به شرف به کار دولت روحانی، هم مسئولان دیپلماتی و هم رئیس سازمان محیط زیست به‌صورت جدی وارد مذاکره با مسئولان افغانستان در این باره شدند.

از طرفی بارش باران و وقوع سیلاب‌ها در افغانستان هم به کمک آمد تا در بخش‌های سال ۹۳ برای اولین بار پس از ۱۶ سال به بخش‌های وسیعی و هامون‌ای برسد. نویسنده این مطلب که در همان زمان برای نوشتن گزارش به منطقه سیستان رفته بود از نزدیک شاهد حجم وسیع آب و خوشحالی زایدالوصف اهالی منطقه از دیدن دوباره آب بود. با این همه یکی از مشکلات بزرگی که در سال‌های دولت گذشته برای هامون رخ داده بود ایجاد چندین کیلومتر دایک مری (خاکریز) درست در شمال تالاب هامون و در خاک ایران بود. بخش‌هایی از این تالاب در

داخل خاک ایران است و بخش‌هایی دیگر در خاک افغانستان، در آن سال‌ها مسئولان مرزبانی و امنیتی کشور برای جلوگیری از تردد اشرا و قاچاقچیان مواد مخدر اقدام به ایجاد این دایک مرزی کرده بودند، باین‌حال همین مانع بزرگ در سال‌های گذشته از ورود ب سلاب‌های آورده‌شده توسط هیرمند به داخل قسمت‌های ایرانی تالاب جلوگیری

می‌کرد. سازمان محیط‌زیست دولت روحانی از

ابتدای کار خود، برداشتن این خازنری مزی در داخل
تالاب را به یکی از اولری های خود بدل کرد و در داخل
ابتدای همین سال جاری بالاخره موفق شد مقاومت
مرزبانی را برای برداشتن قسمت هایی از آن جلب
کند که این موضوع کمک فراوانی به ورود راحت تر
آب به هامون خواهد کرد. از سویی دیگر در همین
مدت، چندین رتبه و بالاترین سطح ممکن،
هم توسط رئیس جمهور و هم توسط معاون او،
معصومه ابتکار، با رئیس جمهور و دیگر مسئولان
دولت افغانستان گفت و گوهای جدی شد تا حقایق
تالاب هامون را بپردازند. این در حالی است که در
سالهای گذشته و به صورت مشخص در دولت
احمدی نژاد، ایران هیچگاه چنین درخواستی را از
افغانستان مطرح نکرد.

پیش از شروع به کار دولت یازدهم، براساس خبرهای رسمی منتشرشده در رسانه‌ها دستکم ۹ محیط‌بان به دلیل درگیری‌هایی که منجر به قتل یا مصدوم شدن شکارچیان متخلف شده بود، در زندان به سر می‌بردند و بیشتر آنها حکم اعدامشان

آزاد برای این کار وجود ندارد. وی تصریح کرد: راهبردهای کلان دولت در مدیریت پسماند استان‌های شمالی با تأکید بر تفکیک از مبدا است. متأسفانه مشکل ساماندهی پسماند از مبدا را در کشور حل نکرده‌ایم و تنها به‌دنبال آخرین راهکار یعنی زباله‌سوز رفته‌ایم. معاون امور شهرداری‌های سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور درعین‌حال تأکید کرد که هرگونه اقدام جدیدی در این احداث زباله‌سوز در سه استان ساحلی خوزستان باید مبتنی بر مطالعه و تأیید سازمان حفاظت محیط‌زیست و وزارت کشور باشد. نودریو با اذعان به همکاری شهرداری‌ها در مورد مدیریت پسماند، گفت: مسئله اینجاست که اعتبار شهرداری‌هایی که در مورد زباله مسئولیت دارند بسیار کم است و آنها نمی‌توانند در بلندمدت برای این

مشکل برنامهریزی کنند. براین اساس چنین اقداماتی همچون گرفتن حکم جلب برای شهرداران مشکلی را حل نمی‌کند؛ به گزارش کمی که شبکه خبر چند شب قبل از وضعیت استیضاح دهن غیراوصولی زبانه زد، استان‌های شمالی و میانه جنگل‌ها دوهزار، راسمر و... تهیه کرده بود، گزارشگر با یکی از شهرداریانی که حکم جلب برای او صادر شده بود گفت: «این صحبت کرد. شهردار همه مسائل را قبول و تأیید کرد و در واکنش به خبر حکم جلبش گفت: «این اتفاق جدیدی نیست و برای همه شهرداران هم حکم جلب گرفته‌اند اما مگر حکم جلب و زندان رفتن من مشکل را حل می‌کند؛ مشکل پول است که ما نداریم.» با این شرایط باید منتظر باشیم تا دیگر ارگان‌های مسئول در مورد پساندها هم از یکدیگر شکایت کنند چرا که آنها هم هردام به‌نوعی پایشان در انجام وظایف محوله می‌آلند و این خرجه تا زمانی که پیوسته نباشد، نمی‌چرخد.

و بلندمدت اقداماتی را انجام دهند. اقدامات سازمان محیط زیست دولت یازدهم و رئیس آن معصومه ابتکار در مدت حضور دوباره او در ساختمان پارک رییسان اهلی تنها به همین موارد خلاصه نمی شود. برای مقایسه های دیگری می توان به حجم و میزان آتش سوزی های جنگلی در دو سال گذشته و سال های پیش از آن، وضعیت زاینده رود و کارون در همین مدت، کیفیت هوای شهرهایی مانند اصفهان، اراک، زنجان، تبریز، مشهد و... اشاره و آنجا را به دوره های پیش از هم مقایسه کرد و به این نتیجه رسید. رئیس. البته این همه این موارد به این معنا نیست که عملکرد ابتکار خالی از عیب و ایراد است، مانند ماجرای آشوراده یا سد شقارود. اما بی تردید این سه پرونده او نیست، در شرایط کنونی، گروه ها، افراد و رسانه هایی که نه چندان وضیعت محیط زیست ایران را نشان می دهند و در نهایت محیط چیزی از مسائل برداشتی و اساسی آن می دانند، صرفاً و بر اساس حب و بغض های سیاسی اقدام به انتشار خبر و اظهار نظر در باره این می کنند. با این حال، آنچه در این میان بیشتر از همه قربانی این اقدامات خواهد شد بی تردید نه شخص رئیس سازمان بلکه نهاد پراهمیت و مهمی مانند سازمان حفاظت محیط زیست و همچنین طبیعت ایران خواهد بود.

آب به همه قسمت‌های تالاب را - از قسمت شمالی تالاب به قسمت جنوبی آن در مسیر معروف به جاده «شطعلی» - گرفته بود که همین قضیه منجر به خشک شدن بخش‌های زیادی از تالاب شد. با این حال با شروع بهار و ذوب یازدهم، سازمان محیط زیست این موضوع را پیگیری کرد و با همکاری وزارت نفت دولت جدید، قسمت‌هایی از زیر جاده شطعلی را برای رسیدن آب به همه بخش‌های تالاب باز کرد. با این اقدام بار دیگر آب به قسمت‌های خشک شده تالاب رسید تا دستکم جلوی بخشی از منشاها داخلی مهم تولید زنگرگرد شود. با این همه عاملی ریزگردهای به وجود آمده در این منطقه از کشور بسیار فراتر از اینهاست و باید برای حل آن اقداماتی اساسی‌تر و بزرگ‌تر صورت گیرد. در همین زمینه هم دولت روحانی در بهمن سال گذشته مصوبه‌ای با ۱۴ ماده در هیات وزیران درباره ریزگردها تصویب کرد که بر اساس آن، همه دستگاه‌های دولتی موظف شدند درباره حل مسئله ریزگردها طی سه برنامه کوتاه‌مدت، میان‌مدت

ابتکار در سیبل

صادر شده بود. باین همه با آنها کار دولت جدید حل مشکل این محبیطبانان بمصورتی جدی در دستور کار قرار گرفت و در همین مدت همه آن محبیطبانان به جز دو نفر که در زندان مرکزی شهر باسج، مرکز استان کهنیکلیویهوبیرا حقه هستند، از زندان آزاد شدند. تلاش برای آزادکردن این دو محبیطبان زندانی که هر دو نیز حکم قصاصشان (اعدام) صادر شده است ادامه دارد اما به دلیل خواسته‌های محبیطبانان مقتولان اینده آنها که هر یک یک میلیارد تومان برای امداد رضایت طلب کرده‌اند هنوز به نتیجه مطلوب نرسیده است. این در حالی است که همه این محبیطبانان در زمان دولت گذشته به دلیل انجام وظایفشان در قبال حفاظت از طبیعت و حیات وحش ایران به زندان افتاده بودند. یک دیگر از مشکلات بزرگ برای محبیطبانان

ایران مسئله وضعیت میثی و حقوق و درآمدش است، سازمان حفاظت محیط زیست در دولت یازدهم برای افزایش حقوق نیز اقدام به تصویب سوبه‌ای در هیات وزیران کرد. حقوق این قشر را تا حدودی افزایش داده است. قانون افزایش ضریب سختی کار محیط‌بانان در برخی استان‌ها از دو ماه پیش اجرا شده است و براین اساس حقوق آنان به میزان ۲۵ درصد افزایش یافته است. طبق این مصوبه افزایش ضریب سختی کار محیط‌بانان در دو مرحله، یعنی یک مرحله افزایش ۹۰۰ به هزار و در مرحله بعد، رسیدن به سقف میزان سختی کار که مصوبه هیات وزیران است و معادل سه هزار امتیاز است، بوده است. از دیگر اقدامات دولت یازدهم در زمینه تکریم محیط‌بانان می‌توان به انتخاب «هادی جلالی»، محیط‌بان اداره کل حفاظت محیط‌زیست خوزستان و پناهگاه حیات‌وحش شادگان به‌عنوان کارمند نمونه توسط رئیس‌جمهور اشاره کرد که برای اولین بار رخ داد.

یادگورها

پدیده‌ها و بحران‌های زیست‌محیطی بحرانی‌های
نیستند که به‌صورت یک‌باره رخ بدهد و یک‌باره هم
توان مشکل آنها را حل کرد. زیرگروه‌ها به‌ویژه در
استان‌های غربی و جنوب غربی کشور، نیز از جمله
مواردی است که وقوع آنها در فصل‌هایی از سال
حاصل در ۱۰ سال گذشته بارها به وقوع پیوسته
است. منشأ بیش‌تر یزادی از این زیرگروه‌ها، مناطق
خشک و بی‌آب‌وهشده‌ی کشورها همسایه‌ی
دیگر کشورها، منطقه‌ی مانند عربستان یا حتی شمال
آفریقا است. بخش دیگری از زیرگروه‌ها نیز منشأ داخلی
دارند و از مناطق بیابانی‌شده‌ی استانی مثل خوزستان
برند می‌شود. علاوه‌براین یکی دیگر از منابع تولید این
زیرگروه‌ها خشک‌سایه‌ی از تالاب بزرگ اروم‌العیقیر در
مرز ایران و عراق است، که در سال‌های دولت گذشته

به دلیل اقدامات وزارت نفت و عقد قرارداد اکتشاف و نفت با چین در میدانی که در محل همین تالاب خشک شد. چینی‌ها برای اکتشاف راحت‌تر از مسئولان ایرانی خواستند در محل‌هایی که کارگاه‌های آنها برپا می‌شود نباید آب وجود داشته باشد؛ بر همین اساس هم وزارت نفت جلوی رسیدن

[illegible]